

Gjaldskrá þessi skal gilda um notkun skv. álestri í næsta mánuði eftir að gjaldskráin hlýtur staðfestingu.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem bæjarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 29. desember 1964.

Gunnar Thoroddsen.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

um ferðamálasjóð.

1. gr.

Ferðamálasjóður er stofnaður samkvæmt 26. gr. laga um ferðamál, nr. 29 30. apríl 1964, og aflað tekna samkvæmt 27. gr. sömu laga.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins er að stuðla að byggingu gisti- og veitingahúsa í landinu og bæta á annan hátt skilyrði til að veita innlendu og erlendu ferðafólki sem bestar móttökur og aðbúð.

3. gr.

Samgöngumálaráðherra hefur yfirumsjón með vörzlu Ferðamálasjóðs, og ræður útlánum af fé sjóðsins. Búnaðarbanki Íslands annast vörzlu Ferðamálasjóðs, bókhald, innheimtu og útborganir, svo og mat á þeim tryggingum, sem settar eru fyrir lánunum úr sjóðnum.

4. gr.

Umsóknir um lán úr Ferðamálasjóði skal senda Ferðamálaráði.

Umsóknum skulu fylgja ýtarlegar upplýsingar um, hvernig verja eigi lánsfénu, efnahags- og rekstursreikningar síðasta árs, ef um eldra fyrirtæki er að ræða, uppdrættir af byggingum og lýsing á búnaði og fyrirkomulagi.

Skulu gögn þessi send Ferðamálaráði í tvíriti. Við athugun á teikningum, búnaði og fyrirkomulagi, skal þess gætt, að í samræmi sé við lög og reglugerðir um veitingasölu og gististaðahald.

Ferðamálaráð getur óskað skýringar á umsókn og ýtarlegri gagna, ef því þykir ástæða til.

Ferðamálaráð gerir rökstuddar tillögur til samgöngumálaráðherra um lánveitingar og skal þá fylgja eitt eintak af umsókn og fylgiskjölum hennar.

5. gr.

Lán úr Ferðamálasjóði má veita eigendum gisti- og veitingastaða eða opinberum aðilum, til að bæta úr aðstöðu til móttöku ferðafólks, hvort sem er til byggingar eða endurbóta á húsnæði eða til kaupa á húsgögnum og húsbúnaði. Skal þess gætt við ákvörðun um lánveitingu, að ekki sé með henni stuðlað að óeðlilegri samkeppni við annað fyrirtæki, sem starfandi er.

Ekkert lán má vera hærra en sem nemur einum fimmta hluta þess fjár, sem sjóðurinn getur haft til umráða á árinu, að lántökuheimild meðtalinni og eigi má lána meira til eins verks en sem nemur tveimur þriðju hlutum af áætluðu kostnaðarverði.

Reksturslán er óheimilt að veita úr Ferðamálasjóði.

6. gr.

Lán til fasteigna skulu vera til allt að 15 ára með 7.5% ársvöxtum, nema um sé að ræða endurlán á erlendu lánsfé (sbr. 8. gr.) eða innlendu lánsfé, sem ber hærri vexti.

Endurlán á innlendu fé Ferðamálasjóðs skulu vera vísitölutryggð, miðað við vísitölu framfærslukostnaðar eins og hún er einum mánuði fyrir gjalddaga ár hvert. Grunnvísitala sú, sem hvert lán miðast við, skal tilgreind í skuldabréfinu.

Ráðherra getur ákveðið, að fengnum tillögum Ferðamálaráðs, að lán skuli vera afborgunarlaust fyrstu tvö árin.

Lán til fasteigna skulu tryggð með veði í fasteign þannig, að lánið, auk áhvilandi lána, nema eigi meiru en tveimur þriðju hlutum matsverðs veðsins, samkvæmt mati Búnaðarbanka Íslands.

Nú er um nýbyggingu að ræða, sem veðsetja á, og er þá heimilt að hefja útborgun á láninu, er hús er fokhelt og skal þá útborgun miðast við veðhæfi byggingarinnar, samkvæmt reglum 4. mgr., enda séu þá Búnaðarbanka Íslands lánin í té fullnægjandi skilríki um váttryggingu hinnar veðsettu eignar.

7. gr.

Ráðherra ákveður lánstima, er lánað er til kaupa á lausafé, að fengnum tillögum Ferðamálaráðs. Slik lán skulu ætíð tryggð með veði í fasteign, samkv. reglu 4. mgr. 6. gr.

8. gr.

Nú er tekið erlent lán til endurlána úr Ferðamálasjóði og skulu endurlán á slíku fé þá ætíð háð skráðu gengi islenzkrar krónu og það tekið skýrt fram í veðskuldabréfunum.

Ráðherra ákveður vaxtafót og lánstima lána, sem um ræðir í þessari grein, svo og ef um er að ræða endurlán á innlendu lánsfé.

9. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við lánveitingar og vörzlu Ferðamálasjóðs, er heimilt að taka 1% þóknun af hverju láni við veitingu þess og auk þess ½% á ári, enn fremur ábyrgðargjald, ef um endurlán á ríkistryggðu lánsfé er að ræða.

10. gr.

Lán eru ekki framseljanleg nema með leyfi Ferðamálaráðs. Verði rekstri þeim hætt, sem skapað hefur rétt til láns, hefur Ferðamálaráð heimild til þess að krefjast greiðslu á eftirstöðvum lánsins.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum um ferðamál nr. 29 30. apríl 1964, sbr. cinnig lög um breyting á þeim lögum, frá 30. desember 1964, til að öðlast þegar gildi, ag birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 31. desember 1964.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.